

Ekonomistien ja kansan välillä on ajoin ammottava railo

Sanna Kurronen

On olemassa politiikkatoimia, jotka ovat sekä taloustieteilijöille että koko kansalle mieleisiä. On myös kysymyksiä, joista kansalla on selvä näkemys, mutta ekonomistin arvion mukaan se on väärä. Jotta poliitikot uskaltavat tehdä talouden näkökulmasta järkeviä päätöksiä, ekonomistien on osattava perustella kantansa riittävän hyvin myös suurelle yleisölle. Muuten pelkona on, että äänestäjä rankaisee politiikkaa päätöksestä seuraavissa vaaleissa. Usein ekonomistien ja kansan arviot eroavat paljon juuri sellaisissa kysymyksissä, joista ekonomistit ovat harvinaisen yksimielisiä. Muun muassa tuet pienyrityksille, vuokrasääntely ja työn jakaminen vetoavat kansaan, mutta saavat ekonomisteilta täystyrmäyksen.

Elinkeinoelämän valtuuskunta EVA on kysynyt 1980-luvulta alkaen suomalaisten kantoja monenlaisiin kysymyksiin tekemässään Arvo- ja asennetutkimuksessa. Toisaalta vuodesta 2017 alkaen suomalaisten ekonomistien kantoja on kysytty akateemiselta ekonomistipaneelilta ekonomistikone -verkkosivustolla.¹ EVA vastaa myös ekonomistikoneen käytännön toteutuksesta, mutta kysymykset ekonomistikoneeseen valitsee viisihenkinen taloustieteilijöistä koostuva raati. Ekonomistikoneen tarkoituksena on selvittää, mitä suomalaiset taloustieteilijät ajattelevat taloustieteen ja talouspolitiikan tärkeistä aiheista: mistä kysymyksistä vallitsee yksimielisyys, ja missä kysymyksissä käsitykset eroavat?

¹ www.ekonomistikone.fi. Ekonomistikoneen toiminnasta on laajempi Antti Kaubasen ja Mika Malirannan artikkeli Kansantaloudellisen aikakauskirjan tässä numerossa.

Joitain ekonomisteille alun perin räätälöityjä kysymyksiä on kysytty myös koko väestöltä vuonna 2018. Innoittajana vertailulle toimi Yhdysvalloissa tehty vastaava vertailu, joka osoitti, että kansa ja ekonomistit ovat erityisen kaukana toisistaan silloin, kun ekonomistit ovat hyvin yksimielisiä ja nojaavat laajaan tutkimuskirjallisuuteen. Keskivertokansalainen näyttää myös tulkitsevan kysymyksiä eri tavoin kuin ekonomisti: siinä missä taloustieteilijä vastaa täsmälliseen kysymykseen normaaleine taustaoletuksineen, kansalainen tulkitsee kysymystä käytännön elämän kautta.²

Tässä artikkelissa yhdistetään EVAn Arvo- ja asennetutkimuksesta ekonomistikoneesta vuonna 2018 saatuja tuloksia ekonomistikunnan ja koko väestön välisten mielipide-erojen

² Sapienza ja Zingales (2013).

VTT Sanna Kurronen (sanna.kurronen@bof.fi) kirjoitti artikkelin ollessaan Elinkeinoelämän valtuuskunnan (EVA) ekonomisti. Hän on sen jälkeen syyskuussa 2022 siirtynyt Suomen Pankin vanhemmaksi ekonomistiksi.

selvittämiseksi. Koko väestön mielipiteitä koskevat tiedot on lisäksi eräiden kysymysten osalta kuvattu puoluekannatuksen mukaan jaoteltuna.

1. Näkemykset työmarkkinoista jakavat kansaa – ja joskus jopa ekonomisteja

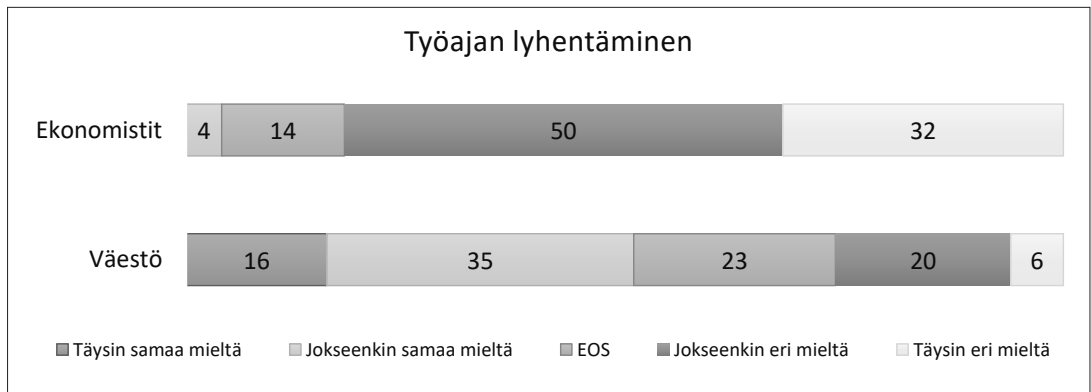
Poliittisessa vasemmistossa vaalitaan ajatusta työn jakamisen eduista. Koko väestöstä puolet (51 %) näkee työajan lyhentämisen ja työn jakamisen toimivaksi keinoksi työllisten määrän lisäämiseksi. Sen sijaan vasemmistoliiton kannattajista ajatusta tukee lähes neljä viidestä (78 %). Myös vihreiden (67 %) ja SDP:n (62 %) kannat-

tajien keskuudessa esiintyy paljon kannatusta työn jakamiselle työllisyyskeinona. Poliittinen oikeisto on epäröivämpi, sillä kokoomuksen ja RKP:n kannattajista vain kolme kymmenestä (29 %) pitää työn jakamista hyvänä työllisyystoimena.

Ekonomisteilta ehdotukselle tulee kuitenkin täystyrmäys. Vain neljä prosenttia suhtautuu varoivaisen myönteisesti ehdotukseen lisätä työllisyyttä työaikaa lyhentämällä ja työtä jakamalla. Ylivoimainen enemmistö (82 %) torjuu idean. Vaikka kansalaisen korvaan työn jakaminen kuulostaa toimivalta ratkaisulta työllisyyden lisäämiseksi, talousteoria ja -empiria eivät tue sitä.³

³ Böckerman (1998) ja Haavio ym. (2013).

Kuvio1. Väite: Työajan lyhentäminen ja työn jakaminen on toimiva keino työllisten määrän lisäämiseksi.

Siinä missä vasemmistossa kaipaillaan lyhennyksiä työaikoihin työllisyystoimena, poliittisen oikeiston kannattajat näkevät tarvetta lisätä työmarkkinoiden joustoja niin nollatuntisopimuksilla kuin vähimmäistason alittavilla pal-

koilla maahanmuuttajille. Vasemmiston kannattajissa näille ei ymmärrystä löydy.

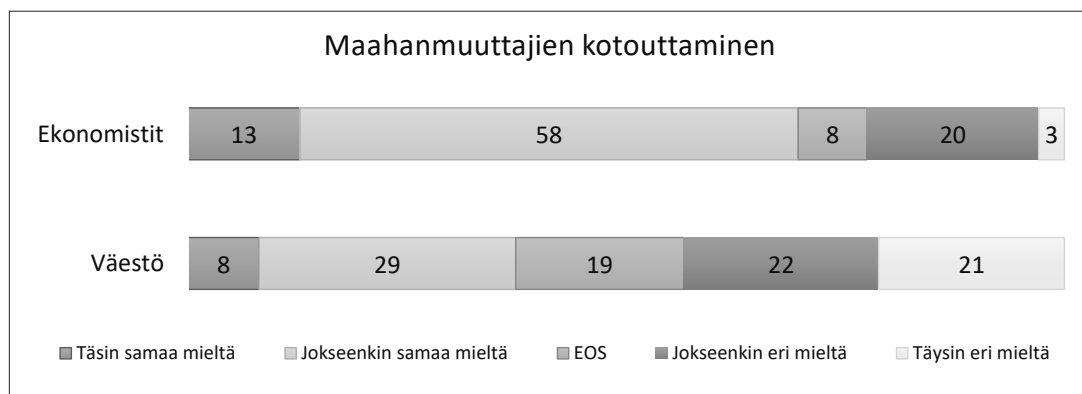
Kaikista suomalaisista 38 prosenttia tukee ajatusta, että maahanmuuttajien kotouttamista tulisi edistää sallimalla määräaikaaisesti työehto-

sopimuksen vähimmäistason alittavat palkat ja eri mieltä on hieman useampi (43 %). Eniten kannatusta ehdotus saa keskustan kannattajilta (70 %), yli 65-vuotiailta (66 %) sekä kokoomuksen (61 %) ja kristillisdemokraattien (51 %) kannattajilta. Vähiten houkuttelevana maahanmuuttajien työehtojen heikentämistä pitävät vasemmistoliiton (19 %) ja vihreiden (23 %) kannattajat. Myöskään perussuomalaisten kannattajilta ei löydy maahanmuuttajien työehtojen

heikentämiselle tukea, sillä heistä vain 26 prosenttia kannattaa ideaa ja 62 prosenttia vastustaa.

Eri väestöryhmiä suuremman tuen maahanmuuttajien määräaikaisesti työehtosopimusta heikoimmille palkoille antavat kuitenkin ekonomistit, joista 71 prosenttia tukee ehdotusta. Vastustajiakin löytyy kuitenkin lähes neljäsnes (23 %) ekonomistien joukosta, joten täysin yksimielinen ei ekonomistien paneeli ole.

Kuvio 2. Väite: Maahanmuuttajien kotouttamista tulisi edistää sallimalla määräaikaisesti työehtosopimuksen vähimmäistason alittavat palkat.

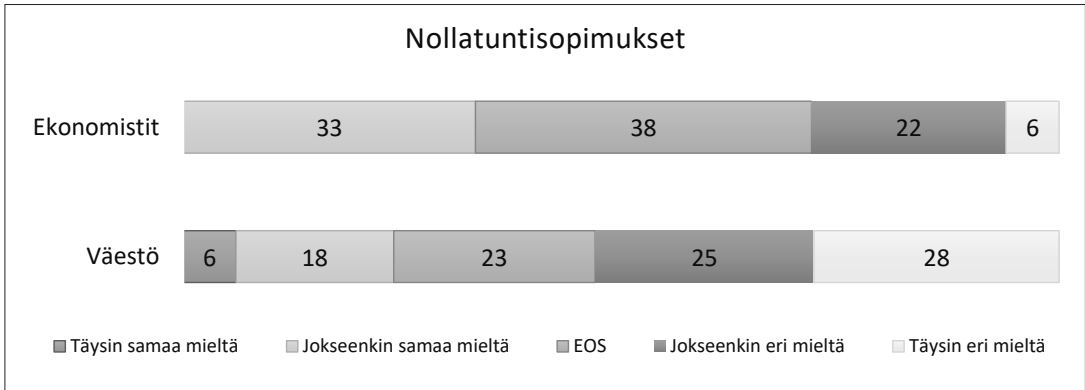

Siinä missä maahanmuuttajien heikommat työehdot keräävät suomalaisilta hieman enemmän vastustusta kuin kannatusta, vastustus on selkeämpää kun punnitaan nollatuntisopimusten tarpeellisuutta. Väestöstä joka neljäs (24 %) pitää nollatuntisopimuksia tarpeellisina joustomekanismina erityisesti palvelualoilla, kun yli puolet (53 %) ei näe nollatuntisopimuksille tarvetta. Kokoomuksen kannattajista 52 prosenttia

pitää nollatuntisopimuksia tarpeellisina, vasemmistoliiton kannattajista ei juuri kukaan (5 %).

Kysymyksen nollatuntisopimusten tarpeellisuudesta eivät löydä konsensusta myöskään ekonomistit. Joka kolmas (33 %) kannattaa, hieman harvempi vastustaa (28 %) ja peräti lähes neljä kymmenestä (38 %) ekonomistista ei osaa ottaa kantaa.

Kuvio 3. Väite: Suomen nykyisillä työmarkkinoilla nollatuntisopimukset ovat tarpeellinen joustomekanismi erityisesti palvelualoilla.

2. Kansa ja ekonomistit eri linjoilla myös talouskasvun taustatekijöistä

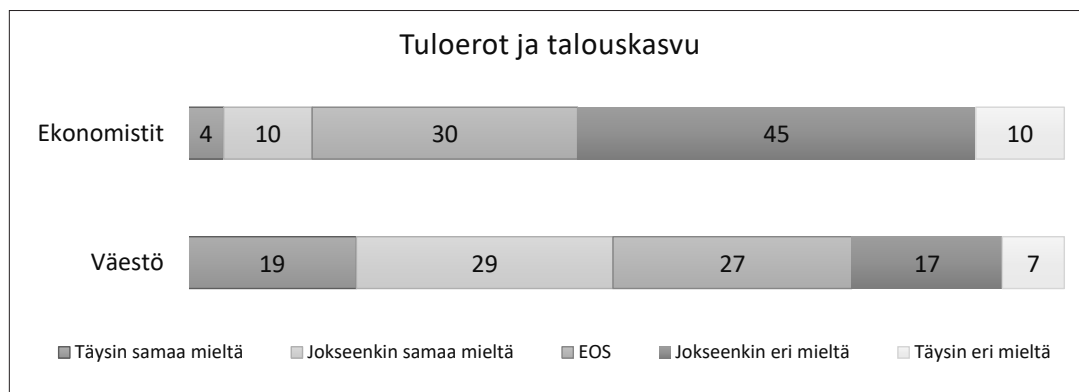
Suomalaiset ovat hyvin huolissaan tuloeroista. Vaikka suomalaiset tietävät, että tuloerot ovat kansainvälisesti vertaillen Suomessa pienet, niitä pidetään silti liian suurina.⁴ Kansalaisista lähes puolet (48 %) arvioi, että suomalaisten tuloerojen kasvu nykyisestä haittaisi talouskasvua, kun toista mieltä on joka neljäs (24 %). Ekonomisteilta ei kuitenkaan löydy tukea sille, että tuloerojen ja talouden kasvun välillä olisi negatiivinen yhteys. Ekonomisteista vain 14 prosenttia arvioi tuloerojen kasvun nykyisestä haittaavan talouskasvua, kun toista mieltä on yli puolet (55 %). Kolme kymmenestä (30 %) ei kuitenkaan osaa ottaa kantaa asiaan.

Suhtautuminen tuloerojen kasvun vaikutukseen jakaa kansaa odotetusti poliittisen kannan mukaan, sillä vasemmistoliiton kannattajista useampi kuin neljä viidestä (83 %) uskoo tuloerojen kasvun haittaavan talouskasvua, kun kokoomuksen kannattajista näin uskoo vain joka kuudes (17 %). Vasemmistoliiton kannattajien ajattelun taustalla saattaa olla ajatus jonkinlaisesta nollasummapelistä, sillä heistä lähes kolme neljästä arvioi vuoden 2020 Arvo- ja asennetutkimuksessa, että tuloerot ovat vaarallisia, sillä jonkun vaurastuminen on tavalla tai toisella aina muilta pois.⁵

⁴ Metelinen (2021).

⁵ EVA (2021).

Kuvio 4. Väite: Suomalaisten tuloerojen kasvu nykyisestä häittäisi talouskasvua.

Pitkä heikon kasvun aika Suomessa kääntyi vahvistuvaan kasvuun pian Juha Sipilän hallituksen kilpailukykykysymyksen jälkeen. Osin nousu johtui maailmantalouden vedosta, mutta myös kilpailukykykysymyksellä saattoi olla osuutta asiaan.

Kansa ei kuitenkaan ole asiasta vakuuttunut, sillä vain reilu neljännes (27 %) suomalaisista yhtyy väitteeseen, että Sipilän hallituksen ajama kilpailukykykysymys oli Suomen talouskasvun kannalta oikeansuuntainen ratkaisu. Lähes puolet (48 %) suomalaisista on väitteen kanssa eri mieltä. Miehet (35 %) suhtautuvat kilpailukykykysymykseen useammin myönteisesti kuin naiset (19 %).

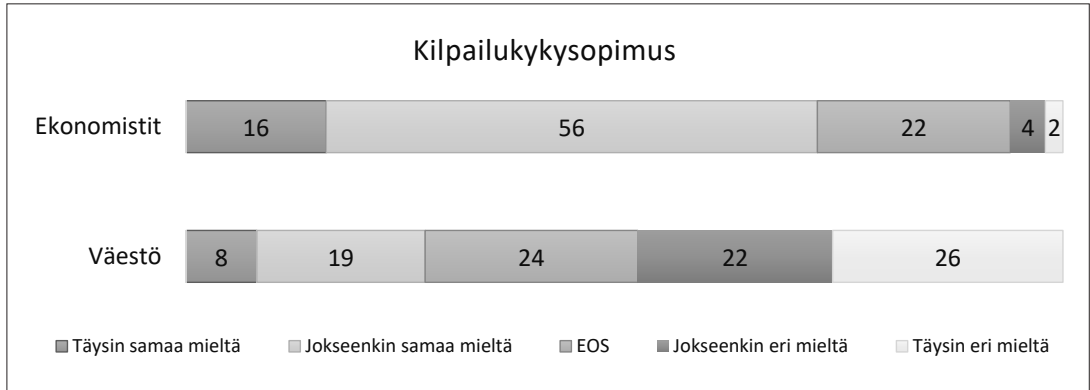
Kysymys on odotetusti erittäin politisoitunut: eniten kilpailukykykysymyksen toimivuuteen uskovat keskustan (76 %) ja kokoomuksen (60 %) kannattajat sekä yli 65-vuotiaat (58 %).

Työikäisten (26–65-vuotiaat) keskuudessa kilpailukykykysymyksen hyötyjä näkee vain noin neljännes. Poliittisen vasemmiston kannattajat eivät usko lainkaan kilpailukykykysymyksen hyötyihin talouskasvulle, sillä SDP:n, vihreiden ja vasemmistoliiton kannattajista harvempi kuin joka kymmenes pitää sopimusta hyvänä.

Ekonomisteista sen sijaan selvä enemmistö (72 %) pitää kilpailukykykysymystä Suomen talouskasvun kannalta oikeansuuntaisena ratkaisuna. Eri mieltä on vain kuusi prosenttia. Vaikka kilpailukykykysymyksen vaikutuksia on vaikea täsmällisesti arvioida, se paransi useiden arvioiden mukaan Suomen kustannuskilpailukykyä.⁶

⁶ Vibriälä (2017) sekä Euro ja Talous (2017).

Kuvio 5. Väite: Sipilän hallituksen ajama kilpailukyky sopimus oli Suomen talouskasvun kannalta oikeasuuntainen ratkaisu.

3. Kansalta laajasti ymmärrystä yritystuille

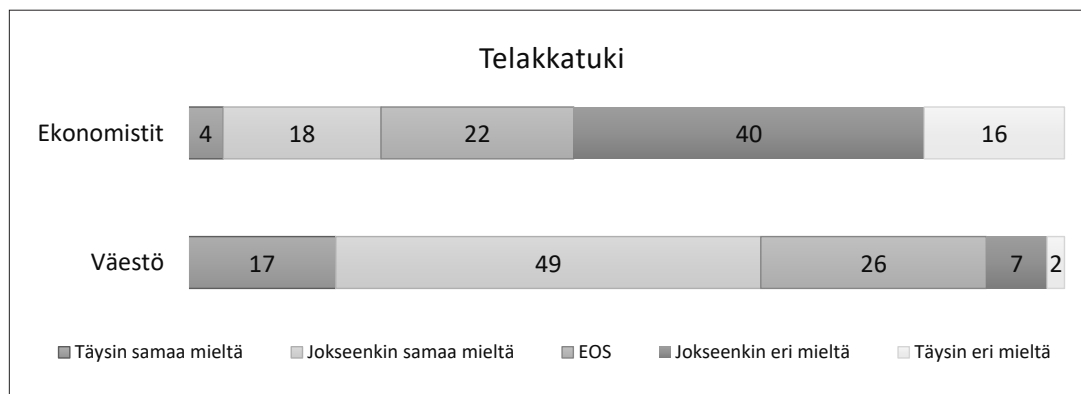
Yritystuet saavat kannatusta suomalaisilta, mikä voi osin selittää vaikeuksia karsia niitä. Eriyisesti pienten yritysten tukemisella on kansan tuki, puoluekannasta riippumatta. Ekonomistit ovat yritysten tukemisessa huomattavasti kansaa kriittisempiä.

Suomalaisista kolme neljästä (76 %) on sitä mieltä, että pieniä yrityksiä kannattaa suosia ylimääräisin verohelpotuksin tai yritystuin, koska uudet työpaikat syntyvät pääsääntöisesti niihin. Eri mieltä on vain kahdeksan prosenttia suomalaisista. Kysymys ei ole juuri politisoitunut, sillä kannat ovat hyvin yhtenevät vastaajan puoluekannasta riippumatta.

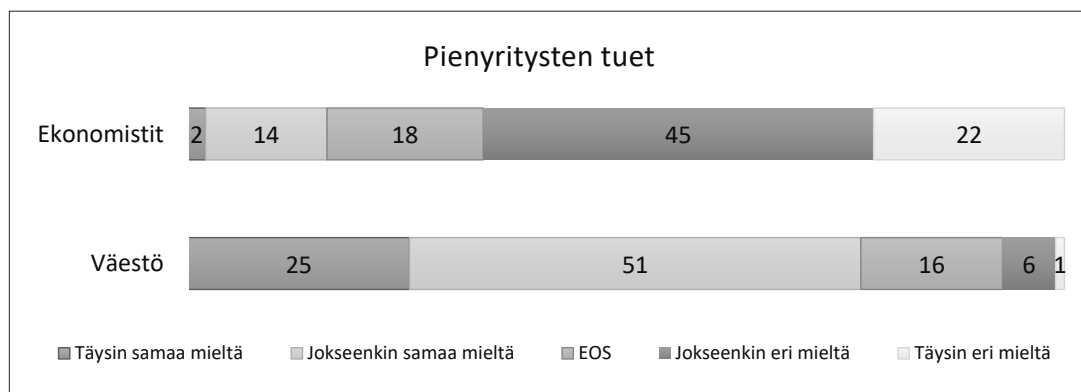
Ymmärrystä saa myös telakoiden tukeminen kilpailukykyyn turvaamiseksi, koska useimmissa muissakin maissa tehdään niin. Kaksi kolmesta (66 %) suomalaisesta kannattaa telakoiden tukemista ja tässäkin enemmistö kaikkien puolueiden kannattajista tukee yritystukia. Eri mieltä on vain yhdeksän prosenttia suomalaisista.

Ekonomisteilta ei sen sijaan löydy juuri ymmärrystä yritystuille. Pienten yritysten tukemista puoltaa 16 prosenttia ekonomisteista ja niitä vastaan on kaksi kolmesta (67 %) ekonomistista. Telakoiden tukemiselle löytyy ymmärrystä hitusen enemmän (22 %), mutta silti enemmistö (56 %) torjuu tuet.

Kuvio 6. Väite: Suomen on järkevää tukea telakoitaan kilpailukyvyyn turvaamiseksi, koska useimmissa muissakin maissa tehdään niin.

Kuvio 7. Pieniä yrityksiä kannattaa suosia ylimääräisin verohelpotuksin tai yritystuin, koska uudet työpaikat syntyvät pääsääntöisesti niihin.

Tukien kilpailua vääristävä vaikutus jää mahdollisesti hieman hämäräksi kansalaisille. Suomalaiset nimittäin suhtautuvat kilpailuun hyvin myönteisesti: seitsemän kymmenestä allekirjoittaa väitteen, että vapaa kilpailu markkinoilla on kansalaisen ja kuluttajan etu, sillä se tehostaa toimintaa ja laskee hintoja.⁷ Yritystuki-

en kilpailua vääristävä vaikutus pitäisi siis todennäköisesti selvittää suomalaisille.

Pienten yritysten tukeminen voi esimerkiksi painaa tuottavuutta heikentämällä kasvuyritysten mahdollisuuksia ja johtamalla resurssien liiallisen pirstaloitumiseen.⁸ Yritystuet, joilla tuetaan muuten kannattamatonta toimintaa, lankeavat jonkun

⁷ Haavisto (2020).

⁸ Kuosmanen ja Maczulskij (2022).

muun maksettavaksi esimerkiksi korkeampina veroina ja sitovat yhteiskunnan resursseja, jotka muualla voisivat olla tehokkaammassa käytössä.⁹

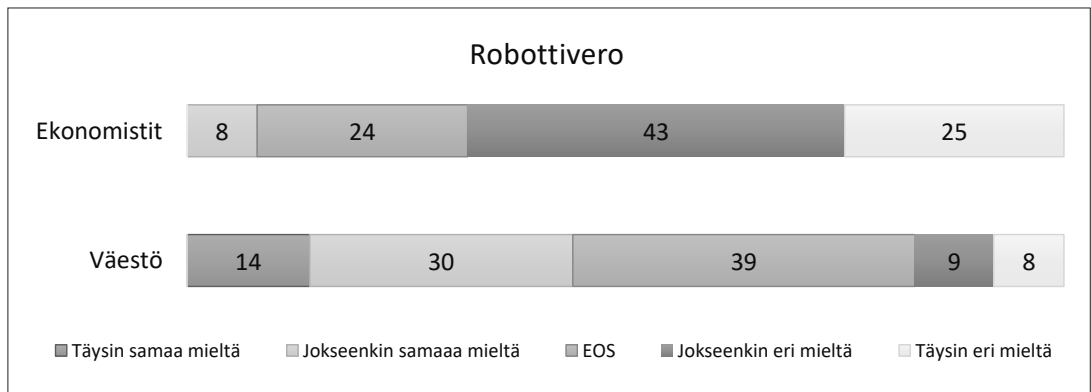
4. Kansa jakaantuu robottiverosta, ekonomistit eivät

Robottiverolle, kuten yleensäkin veroille löytyy enemmän kannatusta poliittisesta vasemmistosta

kuin oikeistosta. Siinä missä koko väestöstä 44 prosenttia pitää robottiveroa tulevaisuudessa välttämättömänä keinona rahoittaa sosiaaliturvaa, vasemmistoliiton kannattajista niin ajattelee 60 prosenttia ja SDP:n kannattajista lähes yhtä moni (57 %). Vähiten tukea robottivero saa RKP:n (18 %), kokoomuksen (34 %) ja vihreiden (36 %) kannattajien joukossa. Miehet (51 %) näkevät robottiveron selvästi tarpeellisempänä kuin naiset (36 %).

⁹ *Ekonomistikone (2017a).*

Kuvio 8. Väite: Robottivero on tulevaisuudessa välttämätön keino rahoittaa sosiaaliturvaa.

Ekonomistit ovat jälleen kriittisempiä. Yksikään ekonomistipaneelin vastaaja ei anna vahvaa tukeaan robottiverolle ja varovaisen myönteisesti siihen suhtautuu vain kahdeksan prosenttia ekonomisteista. Valtaosa (68 %) ekonomisteista pitää robottiveroa huonona ideana. Perusteluissa nousee esiin se, että pääomaa on

syytä verottaa samalla tavalla sen muodosta riippumatta, eikä ole siten perusteltua verottaa erityisesti robotteja.¹⁰

¹⁰ *Ekonomistikone (2017b).*

5. Vuokrasääntelylle ekonomistien täystyrmäys

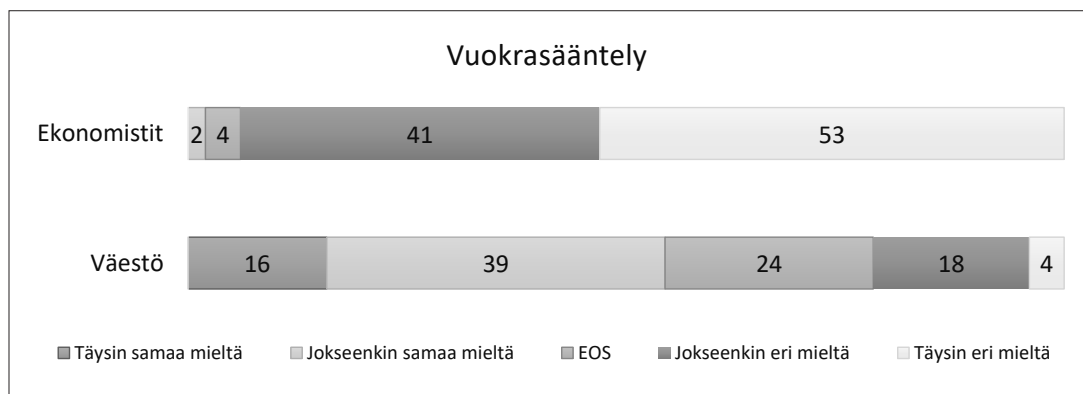
Yritystukia ja robottiveroakin yhtenäisemmin ekonomistit tyrmäävät vuokrasääntelyn. Kansalaisten enemmistö sen sijaan pitää sitä hyvänä ideana. Suomalaisista 55 prosenttia on sitä mieltä, että vuokrasääntelyllä pitäisi pyrkiä hillitsemään vuokrien nousua, vaikka se tarkoittaisi vuokra-asuntotarjonnan pienenemistä. Vasemistoliiton kannattajista ideaa tukee kolme neljästä (75 %) ja SDP:nkin kannattajista 70 prosenttia. Vain kokoomuksen (34 %), perussuomalaisten (40 %) ja RKP:n (42 %) kannattajista

alle puolet kannattaa vuokrasääntelyä. Naiset (61 %) tukevat vuokrasääntelyä selvästi miehiä (49 %) useammin.

Ekonomisteilta sen sijaan ei vuokrasääntelylle löydy ymmärrystä. Sitä kannattaa vain kaksi prosenttia ekonomistipaneelistä ja peräti 94 prosenttia on eri mieltä. Ekonomistipaneeli luettelee liudan vuokrasääntelyn aiheuttamia haittoja, muun muassa harmaan vuokramarkkinan synnyn, työvoiman liikkuvuuden vähenevän sekä asuntotarjonnan pienenemisen. Ylipäätään hintojen sääntely ei kuulu markkinatalouteen.¹¹

¹¹ Ekonomistikone (2017c).

Kuvio 9. Väite: Vuokrasääntelyllä pitäisi pyrkiä hillitsemään vuokrien nousua, vaikka se tarkoittaisi vuokra-asuntotarjonnan pienenemistä.

6. Ekonomistit ja kansa löytävät vihdoin toisensa

Sekä kansa (66 %) että ekonomistit (74 %) ovat laajasti sitä mieltä, että kotitalousvähennys on tehokas tapa torjua harmaata taloutta. Eri mieltä on koko väestöstä 12 ja ekonomisteista kahdeksan prosenttia.

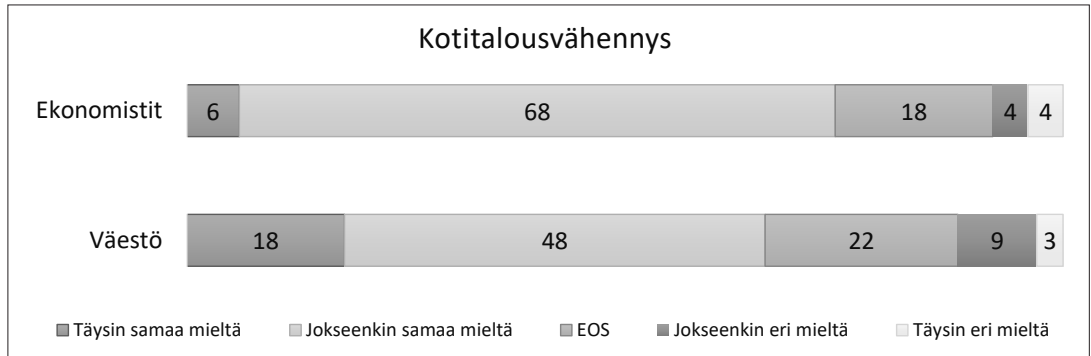
Kansa ja ekonomistit ovat siis vihdoin löytäneet toisensa, vai ovatko? Asiaa kysyttiin ekonomisteilta vuonna 2017. Sen jälkeen julkaistun suomalaisen tutkimuksen mukaan kotitalousvähennys ei vähennä harmaata taloutta.¹² Tuoreim-

¹² Koivisto ja Harju (2021).

mat taloustieteen tutkimustulokset luultavasti liikuttavat enemmän ekonomistien kuin koko väestön mielipiteitä, mutta se ei tässä käsitellyistä kyselyistä selviä. Jo vuonna 2017 moni ekono-

misti kuitenkin suhtautui kysymyksessä kriittisesti sanaan ”tehokas”. Vaikka kotitalousvähen-
nys torjuisikin harmaata taloutta, se on myös kal-
lis järjestelmä, eikä siten välttämättä tehokas.

Kuvio 10. Väite: Kotitalousvähen-
nys on tehokas tapa torjua harmaata taloutta.

Yksittäiseen sanaan keskittyminen kuvaakin Sapienزان ja Zingalesin tutkimuksen perusteella ekonomistien ja kansan eroja tavassa vastata esitettyihin kysymyksiin. Ekonomistit vastaavat kirjaimellisesti esitettyyn kysymykseen, kansa tulkitsee kysymyksen enemmän käytännön elämän kautta. Ehkä siksi myöskään tieto ekonomistien kannasta ei vaikuta keskivertokansalaisen vastukseen kuin vähän. Vaikka kansalaisille kerrotaan, että ekonomistit lähes yksimielisesti pitävät polttoaineelle asetettua hiiliveroa parempana keinona vähentää päästöjä kuin autonvalmistajille asetettuja päästövaatimuksia, kansalaiset pitävät yhä hiiliveroa huonompana ideana. Sapienza ja Zingales esittävät, että osin suuri ero kansan ja ekonomistien välillä kysymyksessä paremmuudesta hiiliveron tai päästöstandardien välillä voi tulla myös siitä, että ekonomistit olettavat hiiliveron tuoton käytettävän järkevästi ja oikeudenmukaisesti, mutta kansalla luottamus tähän on vähäisempää. Uusista veroista ei pidetä.

Millä keinoin taloustieteen kerryttämä tieto sitten saataisiin parhaiten myös laajemman väestön sekä poliittisten päättäjien tietoon, jotta mahdollisimman hyviä päätöksiä voitaisiin tehdä?

Sapienزان ja Zingalesin viesti on, etteivät ekonomistipaneelien teknisesti täsmälliset vastaukset riitä sellaisenaan yhteiskunnalliseen keskusteluun. Vaikka taloustieteellisen tiedon tuominen kansalaisille hieman liikauttaakin keskivertokansalaisen vastausta ekonomistin suuntaan, tietoa suurempi ero vastauksista löytyy arkielämän tulkinnasta. Vaikka keskustelut sosiaalisessa mediassa maallikkojen kanssa väsyttävät, niiden avulla voi hahmottaa, miksi arki ajattelu johtaa kyseisessä aiheessa eri suuntaan kuin taloustieteellinen päättely. Vaikuttamisen vaikeudesta huolimatta ekonomistien on asiantuntijoina tehtävä osansa, jotta tulevaisuudessa voidaan toteuttaa yhä järkevämpää talouspolitiikkaa. □

Kirjallisuus:

- Böckerman (1998), ”Työn jakaminen ja työllisyys – Eurooppalaisia kokemuksia 1990-luvulta”, Tutkimusseloste 145, Palkansaajien tutkimuslaitos, Helsinki. <https://labore.fi/wp-content/uploads/2020/02/sel145.pdf>.
- Ekonomistikone (2017a), ”Taloustieteilijät eivät innostu telakkatuista”, Ekonomistikone 21.11.2017, <https://www.ekonomistikone.fi/kysymys-18/>.
- Ekonomistikone (2017b), ”Ekonomistien enemmistö torjuu robottiveron” 21.11.2017, <https://www.ekonomistikone.fi/ekonomistien-enemmisto-torjuu-robottiveron/>.
- Ekonomistikone (2017c), ”Ekonomistit torjuvat vuokrasääntelyn”, Ekonomistikone 21.11.2017, <https://www.ekonomistikone.fi/kysymys-21/>.
- Euro ja Talous (2017). ”Kustannuskilpailukyky paranee vuosina 2017–2019”, Analyysi 16.3.2017, Euro ja Talous, <https://www.eurojatalous.fi/fi/2017/artikkelit/kustannuskilpailukyky-paranee-vuosina-20172019/>.
- EVA (2021), Kuvioliite raporttiin ”Tasa-arvoiset”, EVA Analyysi No 91, <https://www.eva.fi/wp-content/uploads/2021/04/eva-analyysi-no-91-kuvioliite.pdf>.
- Haavio, M., Schauman, H. ja Vanhala, J. (2013), ”Kasvattaako työn tarjonnan lisääminen työttömyyttä?”, BoF Online 4/2013, Suomen Pankki, <https://helda.helsinki.fi/bof/bitstream/handle/123456789/8453/172066.pdf?sequence=1>.
- Haavisto, I. (2020), ”Askel oikealle: Suomalaiset suhtautuvat myönteisesti markkinatalouteen”, Analyysi no. 79, EVA. https://www.eva.fi/wp-content/uploads/2020/03/eva_analyysi_no_79.pdf.
- Koivisto, A. ja Harju, J. (2021), ”Tutkimus: Kotilousvähennys ei lisää työllisyyttä tai kitke harmaata taloutta”, Tiedote 25.1.2021, Valtion taloudellinen tutkimuskeskus VATT, <https://vatt.fi/-/tutkimus-kotitalousvahennys-ei-lisaa-tyollisyytta-tai-kitke-harmaata-taloutta>.
- Kuosmanen, T. ja Maczulskij, T. (2022), Kasvuyrittäjyys, yritysten uudistuminen ja työvoiman liikkuvuus tukemaan tuottavuuskasvua, Policy Brief 2022:18, ETLA, <https://tietokayttoon.fi/documents/113169639/113170760/18-2022-Kasvuyrittajyys+yrittysten+uudistuminen+ja+tyovoiman+liikkuvuus+tukemaan+tuottavuuskasvua.pdf>.
- Metelinen, S. (2021), ”Suomalaiset kokevat eriarvoisuuden vähenevän”, Analyysi 7.4.2021, EVA, <https://www.eva.fi/blog/2021/04/07/suomalaiset-kokevat-eriarvoisuuden-vahenevan/>.
- Sapienza, P. ja Zingales, L. (2013), ”Economic experts versus average Americans”, *American Economic Review* 103: 636–642.
- Vihriälä, V. (2017), ”Suomen vienti on kehittynyt heikosti”, Blogi 6.12.2017, <https://www.vesavihriala.fi/2017/12/suomen-vienti-on-kehittynyt-heikosti/>.